

vergadering **C158**
zittingsjaar 2022-2023

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Wetenschap en Innovatie

van 2 maart 2023

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de regierol van de lokale besturen op het vlak van werk en sociale economie – 1482 (2022-2023)	3
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de sanctionering van vrijwillig werklozen – 1651 (2022-2023)	6
VRAAG OM UITLEG van Loes Vandromme aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over pesten op het werk – 1554 (2022-2023)	8
VRAAG OM UITLEG van Loes Vandromme aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over proeftuinen voor de samenwerking tussen de sociale economie en de zorgsector – 1592 (2022-2023)	11
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de analyse van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de stijgende werkdruk – 1610 (2022-2023)	14
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het 'Jaarrapport - beleidsrapportering Vlaamse opleidingsincentives' – 1582 (2022-2023)	17
VRAAG OM UITLEG van Björn Rzoska aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het Welvaartsfonds in het kader van het relancebeleid – 1603 (2022-2023)	20

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de regierol van de lokale besturen op het vlak van werk en sociale economie – 1482 (2022-2023)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, we moeten het u niet zeggen dat we meer en meer op niet-beroepsactieven focussen om de werkzaamheidsgraad te verhogen. Voor mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt is een heel specifieke aanpak vereist: veel coaching, opleiding, werk op maat, en noem maar op.

VDAB gaat zich meer en meer richten op de lokale besturen en de lokale actoren, want die hebben vanuit hun nabijheid een heel goed zicht op de noden van mensen, de verschillende diensten kunnen samenwerken, en noem maar op. U hebt de ambitie ook uitgedrukt om met uw samenwerkingsovereenkomsten die samenwerkingen met de lokale niveaus te gaan versterken en dat nog wat beter actiegericht te maken.

De regierol van lokale besturen inzake sociale economie werd ook uitgebreid tot de regierol sociale economie en werk, dat werd ook structureel verankerd in de regelgeving. Zulke lokale regieverbanden dienden tegen 15 januari 2023 een aanvraag in te dienen voor een nieuwe oproep. U formuleerde de doelstelling om per beleidsprioriteit minstens één actie te formuleren. Aan VDAB werd dan gevraagd om een concreet actieplan uit te werken voor de activering van prioritaire doelgroepen. Vandaar dat ik toch een aantal vragen heb.

Ten eerste vraag ik mij af wat de meerwaarde is van die regierol sociale economie en werk. Zien we daar nu een andere aanpak in die meer actiegericht is?

Wat is de stand van zaken van de samenwerkingsovereenkomsten tussen de lokale besturen en VDAB? Er waren, dacht ik, eind 2022 nog vier gebieden waar dat nog moest gebeuren.

Hebben alle dertien centrumsteden en 37 regiegebieden een aanvraagdossier voor de nieuwe oproep ingediend?

Nog niet alle steden zijn aangesloten bij een regiegebied. Wordt dat vanuit Vlaanderen wat gestimuleerd?

Wat is de stand van zaken van VDAB voor het uitwerken van een concreet actieplan per doelgroep?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Dank u wel collega, sta mij toe om even nader in te zoomen op uw vraag. Ik begrijp dat u nu vraagt naar de meerwaarde van de uitbreiding van de regierol van sociale economie, naar sociale economie en werk. Maar als we even het verslag erbij nemen van de plenaire vergadering in dit parlement van 13 juli 2022, dan zegt u daarover het volgende, want die dag hebt u mee het wijzigingsdecreet goedgekeurd. Men heeft speciaal opgezocht wat u toen hebt gezegd. *(Opmerkingen van Axel Ronse)*

“Het is een historisch voorstel van decreet, zeer historisch, want nadat u dit voorstel van decreet hebt goedgekeurd, zullen steden en gemeenten ook de mogelijkheid hebben om mee in de vuurlinie te staan om onze personeelskrapte aan te pakken. Steden en gemeenten zijn als geen ander goed geplaatst om mensen die

niet-uitkeringsgerechtigd zijn te motiveren om aan de slag te gaan, om hen richting de juiste opleidings- of omscholingsprogramma's te sturen."

Maar ik geef graag nog eens bijkomende info, omdat u het zo vriendelijk vraagt. Het doel van de maatregel is om op het vlak van werk en sociale economie een versterkte samenwerking met de lokale besturen te realiseren. Gegeven hun nabijheid kunnen zij meer maatwerk leveren in een breder en transversaler activeeringsbeleid, inspelend op de eigenheid van de subregio of stad en haar werkzoekenden, leefloners, en niet-beroepsactieve personen of andere moeilijk bereikbare groepen. Zo faciliteer ik met de lokale regisseurs ook de uitbouw van de lokale gesprekspartners voor VDAB. Zo kunnen we ook beter aansluiting vinden met het lokaal sociaal beleid en inspelen op voorwaarden als kinderopvang, huisvesting, psychisch welzijn, en dergelijke meer.

De lokale regierol en samenwerking met lokale besturen wordt op diverse manieren begeleid op het Vlaamse niveau door onze administratie, en door VDAB en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). We nemen daarin een ondersteunende en coachende rol op. Mijn departement volgt de uitvoering van de vooropgestelde acties op via de digitale rapporteringen van het meerjarenplan en jaarrekening. Het departement en de VVSG organiseren specifieke ondersteunende activiteiten voor de regisseurs zoals opleiding, vorming, en het delen van goede praktijken. Het Departement Werk en Sociale Economie (DWSE) heeft projectadviseurs sociale economie die deel uitmaken van de regionale netwerken. Ook de netwerkmanagers lokale besturen van VDAB gaan systematisch in dialoog met de lokale regisseurs in het kader van de opmaak en opvolging van de samenwerkingsovereenkomsten en de bijhorende actieplannen.

In het kader van de lokale partnerschappen, die in de loop van dit jaar zullen worden gevormd vanuit het project 'capacity building', zal de vinger aan de pols gehouden worden van de lokale werkzaamheden. De steden en gemeenten of hun samenwerkingsverbanden zijn zelf op lokaal niveau verantwoordelijk voor de opvolging van hun project. Indien ze het nodig achten kunnen ze steeds controleren, evalueren en bijsturen wat betreft de financiën en de inhoudelijke acties die uitgevoerd worden.

VDAB heeft met 75 procent van de lokale besturen een samenwerkingsovereenkomst. Dat komt overeen met bijna 90 procent van de regiegebieden. We gaan dus naar 95 procent tegen de zomer. Met het regiegebied Perspectief in West-Vlaanderen, waarbij Oostende als centrumstad fungeert, en het regiegebied Haspengouw, dat voortbouwt op de samenwerkingsovereenkomst met Sint-Truiden, zijn de projecten opgestart. Verwacht wordt dat in juni van dit jaar kan worden geland met een samenwerkingsovereenkomst voor elk regiegebied. Voor de twee overige regiegebieden sociale economie zijn de gesprekken geïnitieerd met de omliggende gemeenten van de centrumsteden Hasselt en Genk anderzijds om aan te sluiten bij de samenwerkingsovereenkomst die reeds met elk van deze centrumsteden werd afgesloten.

Dan komen we tot de volgende vraag rond de centrumsteden. Over de nieuwe oproep ter uitbreiding van de regierol van sociale economie met ook werk werden 39 aanvragen ingediend. Het gaat om 36 samenwerkingsverbanden, waarvan tien met een centrumstad en de drie centrumsteden Antwerpen, Gent en Leuven apart. Bijgevolg hebben alle dertien centrumsteden een aanvraag ingediend die vervat zit in een regieverband of apart is. Binnen de 39 aanvragen hebben alle huidige 37 regiegebieden een aanvraag ingediend. De goedkeuring van de dossiers is nog lopende, dus over de goedgekeurde dossiers kan ik nog geen finale uitspraken doen. Nog voor de zomer zal ik daarrond de beslissingen communiceren.

Voor de manier waarop de acties per beleidsprioriteit worden opgevolgd verwijs ik graag naar de eerste deelvraag.

Voor de lancering van de nieuwe oproep ter uitbreiding van de regierol werden in 2022 alle lokale besturen aangeschreven, ontvingen ze allemaal een uitnodiging voor de infosessie, en kregen ze de handleiding. Het staat uiteraard elk lokaal bestuur vrij om al dan niet in te tekenen op de regierol. Na definitieve goedkeuring van de dossiers in het kader van de nieuwe oproep gaan we zicht hebben op de steden en gemeenten die zich nog niet aansloten bij een regiegebied. Tijdens de resterende drie jaar van deze bestuursperiode kunnen zich geen nieuwe regiegebieden meer vormen, maar kunnen steden en gemeenten wel aansluiten bij reeds gevormde gebieden in overeenkomst met de referentieregio's.

Op 13 juni 2023 organiseer ik een conferentie in verband met het lokaal werkgelegenheidsbeleid. Daarop worden ook alle lokale besturen en alle lokale actoren uitgenodigd die momenteel al aan de slag zijn rond de activering van niet-beroepsactieve personen. Ik nodig op deze conferentie uiteraard ook de besturen uit die nog niet gevat worden door een samenwerkingsovereenkomst.

Wat VDAB betreft: binnen de raad van bestuur wordt elke zitting ingezoomd op een bepaalde groep van niet-beroepsactieven. Tot hier toe kwamen personen met gezondheidsuitdagingen, ouderen, en herintreders al aan bod, en werd ingegaan op lokale besturen als strategische partner waar VDAB mee samenwerkt met betrekking tot het bereik of de activering van niet-beroepsactieven.

Dat werd in het najaar van 2022 gestart, en een planning werd opgemaakt tot de zomer van dit jaar. In de functie van nieuwe ontwikkelingen, onderzoeksmateriaal, of opportuniteiten wordt deze planning bijgestuurd. Dat neemt natuurlijk niet weg dat VDAB op dit moment reeds dienstverlening aanbiedt aan iedereen die dat wenst. Op basis van de laatste cijfers en statistieken daarrond denk ik dat ze vorig jaar trajecten hebben opgezet met rond de honderdduizend niet-beroepsactieven.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Dank u wel, minister, ik zal in het vervolg mijn eigen tussenkomsten nalezen vooraleer ik bepaalde vragen stel. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik denk dat het zeer goed is dat er op het lokale niveau meer en meer wordt samengewerkt. Ik geloof ook in dat regieverhaal. We hebben zelf in Kortrijk tijdens onze gemeenteraad in de verenigde raadscommissie een hele uitleg gehad over hoe dat bij ons in de regio zou verlopen. Er zit daar wel potentieel in. Ik denk dat het vooral belangrijk zal zijn om de juiste keuzes te maken.

Ik zal twee voorbeelden geven: ten eerste geloof ik heel sterk in het feit dat als een stad zou zeggen dat ze zich focussen op de niet-uitkeringsgerechtigde huismoeders – om die mee te krijgen richting de privésector gaan ze die herscholen en opleiden –, dat er dan ook met VDAB een goede samenwerking is als het gaat over gegevensdoorstroming. Want met heel die privacywetgeving is dat niet altijd even evident. Hetzelfde geldt voor wanneer een stad of gemeente beslist om iets te doen voor uitkeringsgerechtigde werkzoekenden die al meer dan twee jaar werkzoekend zijn, ze dan ook meteen over al die dossiers kunnen beschikken. Ik hoop dus dat we daar ook – los van de formele evaluaties – snel zullen zien waar de mogelijke knelpunten zijn om goed te schakelen.

Maar ik geloof wel in de aanpak met die lokale besturen en het gezond verstand.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de sanctionering van vrijwillig werklozen – 1651 (2022-2023)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, we hebben gisteren de casus van een vrijwillig werkloze besproken. Ik ga zijn naam niet meer noemen, want die is nu al genoeg genoemd in het parlement. Sinds 1 januari 2016 zijn wij bevoegd voor de controle en de sanctionering van werkzoekenden. Ook daar hebben we het al vaak over gehad. Proficiat met de cijfers, trouwens. Ik heb u in de vorige plenaire vergadering ook gefeliciteerd. Die zijn gestegen.

Het gaat over het opvolgen van afspraken, het ingaan op uitnodigingen, het volgen van een opleiding, het actief solliciteren. In 2022 werd een op de vijf werklozen op een of andere manier op het matje geroepen door VDAB. Dat wil eigenlijk wel zeggen dat de 'sense of urgency' waar wij in dit parlement toe oproepen, ook bij VDAB op het terrein is doorgedrongen.

Nu, er is een specifieke categorie, namelijk de vrijwillig werklozen. Dat zijn bijvoorbeeld personen die zelf ontslag hebben genomen of die onwettig afwezig waren. Die hebben niet altijd recht op een werkloosheidsuitkering. De gewestelijke arbeidsbemiddelingsdiensten kunnen ook sancties nemen. Ik was wel heel erg geschrokken van de cijfers. Tussen 2017 en het eerste semester van 2022 heeft VDAB 1086 vrijwillig werklozen gesanctioneerd, Actiris slechts één en Forem slechts 45. Dat is toch wel een straf verschil. Het toont nogmaals aan dat we twee totaal verschillende landen zijn en dat wij toch veel mogen betalen voor een laks beleid in die andere landen, maar soit.

Minister, hoe interpreteert u de cijfers voor Vlaanderen? Welke concrete sancties waren dat dan tussen 2017 en 2022? Hoe gebeurt de controle? De man over wie we het gisteren hadden, maakt het ons gemakkelijk. Die zegt zelf publiek dat hij vrijwillig gestopt is en zich laat ontslaan. Maar er zijn er anderen die het wat geraffineerder proberen te doen.

Hoe gaat VDAB aan de slag met de vrijwillig werklozen? Op welke manier worden die geactiveerd? Worden daar ook andere accenten gelegd?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Collega, VDAB kan enkel op actieve of passieve beschikbaarheid sanctioneren. Als voorbeeld van vrijwillig werklozen geeft u personen die zelf ontslag hebben genomen of onwettig afwezig waren. Na de zesde staatshervorming is het federale bevoegdheid gebleven, dus van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA), om een sanctie te nemen voor de personen die een dienstbetrekking verlaten zonder wettige reden of die vanwege een foutieve houding ontslagen werden door de werkgever. Dus het cijfer van 1086 sancties dat u noemt, zijn geen sancties afkomstig van bij VDAB. Bij nazicht vind ik die ook niet terug in de RVA-rapportage. Dus misschien moet u even verduidelijken vanwaar dat cijfer komt. Dan kunnen we daar zo dadelijk verder mee aan de slag.

Los daarvan is het effectief zo dat VDAB meer sanctioneert dan de andere deelstaten. Sanctionering is ook in Vlaanderen een middel, geen doel op zich. Dat hebben we al heel vaak gezegd. Het moet activerend werken.

Er worden geen andere accenten gelegd. Vanaf het moment dat zij zich inschrijven als uitkeringsgerechtigde werkloze, volgen ze dezelfde dienstverlening en opvolging als alle andere uitkeringsgerechtigde werklozen. Zijn ze niet uitkeringsgerechtigd, dan kunnen ze zich inschrijven als werkzoekende en krijgen ze de dienstverlening die op die doelgroepen van toepassing is. Er gebeurt in die gevallen geen opvolging van het actieve zoekgedrag naar werk zoals bij de uitkeringsgerechtigde werklozen.

Maar het was inderdaad heel vreemd om vast te stellen wat we gisteren hebben vastgesteld.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik vind het ook vreemd dat de herkomst van die cijfers kennelijk moeilijk te bevatten is. Wij hebben dat gehaald uit een artikel, geschreven door de heer Wannes Neukermans, op PAL NWS. *(Opmerkingen van de voorzitter. Gelach)*

Dat artikel stelt expliciet: "Tussen 2017 en het eerste semester van 2022 sanctioneerde de VDAB 1086 Vlamingen die vrijwillig werkloos waren, één Brusselaar en 45 Walen." Ik zal dat overmaken aan de commissiesecretaris. Misschien kunnen we nagaan wat de herkomst van dat artikel is.

Tout court is dat iets dat mij toch geregeld frustreert bij VDAB – niet ten aanzien van u, want voor u moet dat nog frustrerender zijn. Ik vind het absurd dat elke keer als wij bepaalde cijfers vragen over uitstroom, wij die niet krijgen van VDAB. Ze zeggen dat ze die niet hebben, bijvoorbeeld als je vraagt naar die vrijwillig werklozen. Ze zijn blijkbaar niet in staat om te zeggen dat ze dat statuut zoveel gesanctioneerd hebben. Ik heb dat ook al gehad in verband met SWT'ers (stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag), dat je bepaalde dingen niet krijgt. Wat je dan wel krijgt, is dat ze zoveel acties gedaan hebben naar dit en zoveel naar dat. Maar dat type cijfers zou toch wel nuttig zijn. Ik weet dus ook niet vanwaar ze komen. Ik weet wel dat Bouchez erop gereageerd heeft. Nu, die reageert op zowat alles, dus dat is ook geen referentie. Maar het is wel iets dat zou moeten kunnen worden uitgepluisd, want het mag ons toch wel zorgen baren.

Los daarvan vind ik het wel goed wat er dan met hen gebeurt. Iemand die vrijwillig werkloos is, zou al niet op de werkloosheidsuitkering mogen zitten. Iemand die zich laat ontslaan of die ontslagen wordt wegens het niet komen opdagen op zijn werk, die hoort al niet in die categorie te zitten. VDAB zou die dan ook niet moeten kunnen sanctioneren, want ze krijgen dan al geen uitkering meer.

Mijn vraag is dan ook een beetje in de geest van de resolutie die we gisteren hebben gemaakt. Kan er ook beter gecontroleerd worden of iemand die werkloos is, ook wel echt werkloos is? Deze vraag om uitleg was al twee weken geleden ingediend, maar nu blijkt ze wel hyperactueel te zijn in het kader van dat SWT-schandaal. Kunnen we niet de policy hebben om met de vorige werkgever te checken hoe dat zit? Nu, werkgevers zijn daar ook stout in, want zij zeggen dat dat een goedkope manier is om hun sociaal passief te kunnen kwijtspelen. Ook dat is soms een probleem.

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Dat is een suggestie die ik zeker eens wil delen met de mensen in de raad van bestuur van VDAB.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Loes Vandromme aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over pesten op het werk
– 1554 (2022-2023)**

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Vandromme heeft het woord.

Loes Vandromme (cd&v): Minister, de Week tegen Pesten liep dit jaar van 10 tot en met 18 februari. Heel terecht wordt veel aandacht besteed aan pesten bij jongeren op school of in hun vrije tijd. Jammer genoeg gebeurt pesten niet alleen bij jongeren, maar ook op de werkvloer. Dan denken we vooral aan sociale uitsluiting, roddelen en zelfs het dwarsbomen van iemands taken of carrièrekansen. Als er niet wordt ingegrepen, dan kunnen pesterijen leiden tot depressie, burn-out, een verziekte sfeer, afwezigheden, daling in productiviteit, verloop enzovoort. Net zoals dat voor gepeste jongeren geldt, zijn de gevolgen voor slachtoffers van pesten op het werk dus vaak desastreus.

Uit een enquête die IDEWE hield bij meer dan 24.000 werknemers in ruim honderd organisaties bleek dat 5,9 procent van de respondenten de afgelopen zes maanden wekelijks pestgedrag op de werkvloer heeft ervaren.

Professor arbeidsgeneeskunde Godderis schreef samen met ervaringsdeskundige Rita Gielen ook een boek over pesten op het werk. Een van de elementen die men aanhaalt, is de stelling dat managers en directeurs beter zouden kunnen worden begeleid in hun rol als leidinggevende. Daarnaast zou er ook meer aandacht besteed moeten worden aan welzijn op het werk. Dat is nu niet altijd het geval, zo wordt gesteld. Nochtans zijn er vanuit economisch oogpunt ook vaak belangrijke argumenten om hier wel aandacht voor te hebben. "In organisaties waar welzijn niet hoog op de agenda staat, zie je een enorm personeelsverloop." zegt professor Godderis in Trends.

Als antwoord op een schriftelijke vraag van collega De Rudder wees uw voorganger, mevrouw Crevits, op het actieplan werkbaar werk. Dit actieplan bevat echter geen concrete en specifieke acties inzake de preventie van pesten, maar werkbaarheidscheques kunnen bijvoorbeeld benut worden voor verbeteracties in de vorm van advies, begeleiding en opleiding, waarbij aandacht is voor het psychosociaal beleid van de medewerkers.

U bezorgde ons recent ook nog bijkomende informatie over het gebruik van de kmo-portefeuille. Opleidingen voor leidinggevenden die betrekking hebben op het uitwerken van een welzijnsbeleid vallen onder personeelsbeleid. In totaal ging in 2022 6,9 procent van alle dossiers binnen de kmo-portefeuille over personeelsbeleid. Die dossiers representeren 8,5 procent van het totale steunbedrag dat via deze maatregel uitgekeerd werd.

Daarom heb ik deze vragen, minister.

Welke bijkomende acties voorziet u vanuit uw beleidsdomein om te sensibiliseren rond pesten op het werk en het probleem ook daadwerkelijk aan te pakken?

Hebt u er zicht op hoe vaak de werkbaarheidscheques in het verleden al werden ingezet in het kader van de aanpak van pesten en grensoverschrijdend gedrag?

Welke acties zult u ondernemen om de mogelijkheid tot begeleiding voor het uitwerken van een welzijnsbeleid via de kmo-portefeuille nog meer in de kijker te zetten?

Welk acties zult u ondernemen om het professionaliseringsaanbod voor vertrouwenspersonen en/of preventieadviseurs in ondernemingen op te krikken en meer bekend te maken?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Dank u wel, collega Vandromme.

Ik wil eerst en vooral het belang van deze thematiek nogmaals benadrukken. U haalde het terecht aan: pesten gebeurt niet alleen op de speelplaats maar jammer genoeg ook op de werkvloer. We zien dit in de cijfers van IDEWE, maar ook in het boek van Lode Godderis – waar u naar verwees – en mevrouw Gielen, dat ik wel kan aanraden. En ik weet dat u iemand bent die veel leest. Het is lezenswaardig.

De preventie van grensoverschrijdend gedrag op het werk, wat de verzamelnaam is voor pesten, geweld en ongewenst seksueel gedrag, is een specifiek onderdeel van het preventiebeleid inzake psychosociale belasting, wat tot de bevoegdheid van federaal collega Dermagne behoort. Dat neemt niet weg dat ik vanuit Vlaanderen maximaal inzet op flankerende en versterkende acties. We hadden het hier al vaker over in deze commissie, maar ik som toch graag kort nog even enkele zaken op.

Er is het actieplan werkbaar werk. Dat plan bevat geen specifieke acties inzake de preventie van pesten of ander grensoverschrijdend gedrag op het werk, maar de algehele aandacht voor werkbaar werk.

Daarnaast bevat de website werkbaarwerk.be van de Stichting Innovatie & Arbeid (StIA) info, tools en praktijken die inzicht en inspiratie bieden om aan de slag te gaan met werkbaar werk. Ook over respect op het werk en grensoverschrijdend gedrag kan er info teruggevonden worden.

Verder stimuleren en ondersteunen we sectoren, in het kader van de sectorconvenantenwerking, in hun werkzaamheden met betrekking tot werkbaar werk, het bestrijden van discriminatie en het uitdragen van non-discriminatie en inclusie.

Tot slot werken we momenteel in het kader van de innovatieve stuurgroep werkbaar werk – in uitvoering van het meest recente werkgelegenheidsakkoord – ook aan een proefproject rond psychologische veiligheid op de werkvloer. Over dit project werd positief geadviseerd door de leden van de stuurgroep en het wordt verder uitgewerkt om nog voor de paasvakantie in de markt te zetten.

U ziet, in onze acties richten we ons op het informeren en sensibiliseren van zowel werkgevers als werknemers, maar ook op het ontwikkelen van innovatieve praktijken en projecten.

Collega Vandromme, zoals u opmerkt is de werkbaarheidscheque inderdaad een belangrijk instrument om pesten en grensoverschrijdend gedrag mee te voorkomen en te bestrijden. Met deze cheque kunnen organisaties immers advies, begeleiding en opleiding aankopen waarbij telkens aandacht moet zijn voor het psychosociaal welbevinden van de medewerkers, en dit voor: aanpassingen aan de werkpost en de arbeidsorganisatie, die ten goede komen aan de werkbaarheid en de veiligheid van de werknemers; competentieversterking noodzakelijk om werkbaar te kunnen werken; aanpak van een beleid rond het psychisch welbevinden en/of de mentale veerkracht en energie van werknemers maar ook van werkgevers.

Volgend op de beleidskeuze om het instrument zo laagdrempelig mogelijk te houden, moet een bedrijf bij de aanvraag niet specifiek aanduiden voor welke deelthema's binnen werkbaar werk er zal worden ingezet. Ik beschik op dit ogenblik dan ook niet over afzonderlijke cijfers over het gebruik van de werkbaarheidscheque bij de preventie van pesten en grensoverschrijdend gedrag op het werk. Wel zijn

er cijfers beschikbaar met betrekking tot het aandacht hebben voor het psychisch welbevinden van werknemers en werkgevers, waar pesten en grensoverschrijdend gedrag een onderdeel van kunnen zijn.

Voor de periode mei 2020 tot en met december 2021 vormde voor 347 van de 831 in deze periode uitgevoerde projecten psychisch welbevinden de focus. Voor de periode januari 2022 tot en met vandaag vormde voor 278 van de 565 uitgevoerde projecten psychisch welbevinden de focus. Ook voor 39 van de 70 momenteel nog in beslissing zijnde projecten is dat de focus.

De kmo-portefeuille werd dit jaar inhoudelijk bijgestuurd waardoor enkel ondernemerschapsbevorderende diensten die betrekking hebben op vooraf bepaalde thema's gesteund kunnen worden. Competentieopbouw bij leidinggevendenden inzake werkbaar werk of een welzijnsbeleid valt onder het thema personeelsmanagement. Adviezen en opleidingen voor leidinggevendenden over werkbaar werk of het uitwerken van een welzijnsbeleid kunnen worden gesteund aangezien deze opleidingen betrekking hebben op arbeidsorganisatie, functioneringsbeleid en/of sociale wetgeving.

Er zijn op dit ogenblik geen concrete acties gepland om werkbaar werk via de kmo-portefeuille bijkomend in de kijker te zetten. Het aanhoudende succes van het instrument waarbij het budget elk jaar wordt uitgeput, maakt dat dit in feite ook niet nodig is. De website van de kmo-portefeuille wordt de volgende weken wel aangepast. Op die manier zal worden verduidelijkt dat aanpassingen aan de arbeidsorganisatie in het kader van werkbaar werk gesteund kunnen worden via de kmo-portefeuille.

Uw slotvraag had betrekking op vertrouwenspersonen en/of preventieadviseurs. Zoals aangegeven, zet ik via verschillende wegen vanuit de mogelijkheden binnen onze bevoegdheid flankerend in op de preventie en aanpak van pesten en grensoverschrijdend gedrag. Vertrouwenspersonen en preventieadviseurs zijn voor mij belangrijke stakeholders die we meer dan ooit moeten bereiken aangezien zij de toegangspoort tot de werkvloer zijn. Ze worden dus zeker meegenomen om maatregelen en instrumenten nog beter bekend te maken.

De voorzitter: Mevrouw Vandromme heeft het woord

Loes Vandromme (cd&v): Minister, dank u wel voor het zeer uitgebreide antwoord. Naar aanleiding van de artikelen over grensoverschrijdend gedrag in een niet nader bepaald pretpark staat dit thema misschien nog veel hoger op de agenda. Uit een nieuw onderzoek van Tempo-Team bleek dat de drempel om naar een vertrouwenspersoon of preventieadviseur te stappen echt wel nog groot is. Een op de vijf werknemers vindt dat deze ook daadkrachtig reageert maar ook een op de vijf werknemers zoekt steun bij collega's en stapt nog minder naar een leidinggevende. Het taboe rond werken rond dat grensoverschrijdend gedrag en pesten is er in elk geval.

Er gebeuren heel veel inspanningen. U noemde er heel veel op. Ik wil toch nog een pleidooi houden om die werkbaarheidscheques, het begeleiden, het adviseren en opleiden van mensen tot het psychosociaal beleid ook structureel te verankeren en te verduurzamen. Ik ben ervan overtuigd dat u mijn mening deelt dat als we inspanningen willen doen om dat psychosociaal welzijn van onze mensen te versterken, dat niet kan via een 'one shot'. Als je je leidinggevende wilt versterken of als je de cultuur op de werkvloer wilt veranderen, dan heb je duurzame acties nodig. Als ik het goed heb, dan was het ook onderdeel van het werkgelegenheidsakkoord om net die weerbaarheidscheques te verankeren en te verduurzamen. Minister, ik weet niet welke stappen daar nog kunnen worden gezet maar ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Collega, dank u wel voor uw bijkomende vraag. In het werkgelegenheidsakkoord is inderdaad de afspraak gemaakt dat het bij een gunstige

evaluatie de bedoeling is om het instrument van de werkbaarheidscheque juridisch te verankeren. Op dit ogenblik heb ik nog niet iedereen in de schoot van de Vlaamse Regering daarvan kunnen overtuigen. Dat staat dus op het to-dolijstje. We hebben natuurlijk wel al verkregen dat we dat in 2023 en 2024 kunnen continueren. Dat is dus als het ware veiliggesteld, maar de definitieve juridische verankering, decretaal, is nog een 'to-do'.

De voorzitter: Mevrouw Vandromme heeft het woord.

Loes Vandromme (cd&v): Dan steun ik vanop deze banken alvast heel sterk het ook kunnen afvinken van deze to-do.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Loes Vandromme aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over proeftuinen voor de samenwerking tussen de sociale economie en de zorgsector
– 1592 (2022-2023)**

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Vandromme heeft het woord.

Loes Vandromme (cd&v): Een vraag over de proeftuinen tussen sociale economie en de zorg- en welzijnssector, minister. Een vraag die al een paar keer aangekaart werd.

Ik was zeer tevreden toen ik las dat de Vlaamse Regering op vrijdag 10 februari een projectoproep goedkeurde rond de proeftuinen voor de samenwerking tussen sociale economie en Vlaamse en geregionaliseerde zorg- en welzijnsvoorzieningen. Onder-tussen zag ik dat de projectoproep ook gelanceerd werd. Dat stemt mij nog positiever.

Woonzorgcentra, minister, worden als meest optimale omgeving voor deze proeftuinen naar voren geschoven. Doelgroepmedewerkers kunnen er ingeschakeld worden in ondersteunende taken. De koppeling tussen zorg en welzijn enerzijds en de sociale economie anderzijds was dus ook al een paar keer onderwerp van gesprek. Ook uw voorgangster, mevrouw Crevits, ondervroeg ik al een paar keer over deze materie.

Het eerdere ESF-project (Europees Sociaal Fonds) 'Tea for Two' dat in Limburg liep, kon heel wat mooie resultaten voorleggen. Gedurende de looptijd van het project gingen doelgroepmedewerkers aan de slag in verschillende woonzorgcentra. De activiteiten waren onder andere: helpen met de maaltijdbedeling, boodschappen doen, bemanning van het cafetaria, logistieke ondersteuning enzovoort. Doorheen het project werd onderzocht of functieaanpassingen of -opdelingen mogelijk en nuttig zijn, zodat de zorgdeskundigen zich kunnen focussen op hun zorgtaak en doelgroepwerknemers nieuwe functies konden ontdekken. Het project bleek succesvol te zijn en bood ook toekomstperspectieven.

Vandaar mijn tevredenheid met het initiatief dat u neemt en vandaar ook de volgende vragen.

Welke belangrijke lessen uit het ESF-project 'Tea for Two' werden meegenomen bij de uitbouw van deze projectoproep? Werd er bijvoorbeeld tegemoetgekomen aan het vraagstuk rond de onregelmatige uurroosters voor mensen uit de zorgsector?

Vandaag hebben heel wat maatwerkbedrijven nog weinig of geen affiniteit met de zorg- en/of welzijnssector als mogelijk werkterrein. Voorziet u, samen met uw

collega van Welzijn, ook acties om de troeven van beide sectoren en de opportuniteiten voor beide partners nog meer in de kijker te zetten?

Op welke manier zullen de proeftuinen geëvalueerd worden op het einde van de projectperiode? Hoe zult u goede praktijken borgen?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Dank u wel, collega.

Ik ben verheugd u te kunnen meedelen dat ik, samen met collega Crevits, vandaag een nieuwe oproep voor proeftuinen kan lanceren.

Het 'Tea for Two'-project waar u naar verwees, heeft ons inderdaad geleerd dat er toekomstgericht mogelijkheden zijn in deze sector. Het is net daarom dat ik samen met collega Crevits hier bijna 2 miljoen euro voor heb kunnen vrijmaken. Het 'Tea for Two'-project legde via verschillende bevestigingen bij de medewerkers bloot dat het inzetten van doelgroepwerknemers uit de sociale economie in woonzorgcentra een positief effect heeft op het welzijn van alle betrokken medewerkers. Bovendien toonde het project de interesse vanuit de zorgsector aan om personen uit de sociale economie in hun werking te betrekken. Dit is een pure win-winsituatie voor alle betrokkenen. Medewerkers in de zorgsector hebben vaak handen tekort. Met de hulp van doelgroepmedewerkers krijgen zij extra ondersteuning. Bovendien geloof ik ook dat dit een positieve ervaring zal zijn voor de doelgroepmedewerkers. Met dit project bouwen we de muren tussen reguliere en sociale economie ook verder af.

Mijn administratie ging aan de slag met de leerlessen uit het 'Tea for Two'-project. De eindproducten van 'Tea for Two' zijn inzetbaar als gids en inspiratie voor de nieuwe trajecten die deze oproep wenst te realiseren. Met deze oproep bouwen we verder op deze ervaringen en verwijzen expliciet naar de praktijkgids als handvat voor geïnteresseerde ondernemingen die zo'n project willen indienen en opstarten. Het 'Tea for Two'-project beperkte zich echter tot drie maatwerkbedrijven in één regio. We willen een opschaling en ambiëren meer samenwerkingen tussen zorg- en welzijnsvoorzieningen, met een focus op heel Vlaanderen.

Concreet willen we doelgroepmedewerkers inzetten op de werkvloeren van zorg- en welzijnsvoorzieningen, waarbij we focussen op aanvullende en ondersteunende taken. De doelgroepwerknemer zal zijn dagtaken uitvoeren op de werkvloer van de voorziening, terwijl de begeleiding en het gezag over de medewerker blijft toebehoren aan de sociale-economieorganisatie.

In deze oproep geven we specifieke aandacht aan het verkennen van kwalitatieve begeleiding van de doelgroep in deze context. Daarbij moeten veiligheid en tewerkstelling onder het sociale-economiebedrijf gegarandeerd blijven. Vandaar dat de setting van een proeftuin ons nog aangewezen lijkt.

Ook de juridische context wordt verder onderzocht. De proeftuin zal het mogelijk maken om methodieken te testen en af te stemmen voor het uitwerken van een op maat gemaakt takenpakket in de setting van een zorgvoorziening. De proeftuin brengt drempels voor de begeleiding van de doelgroepmedewerker in deze setting en mogelijke oplossingen daarvoor in kaart.

De proeftuin ambieert handvaten uit de praktijk te ontsluiten die in een optimale begeleiding moeten resulteren. De proeftuinen reflecteren ook over de mate waarin die handvaten van nut kunnen zijn voor de begeleiding binnen individueel maatwerk. Het samenwerkingsverband voorziet daarvoor de nodige ondersteuning.

De oproep zal gelanceerd worden vanuit het Departement Werk en Sociale Economie (WSE), in samenwerking met het Departement Welzijn, Volksgezondheid en

Gezin (WVG) en het Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding in de Social profit (VIVO). Bij de lancering zal de oproep breed gecommuniceerd worden via ieders kanalen en netwerk, en via de betrokken sectororganisaties.

Wij vragen dat de sociale economieonderneming en de zorgvoorziening zich aanbieden als een partnerschap. Ik ben ervan overtuigd dat ze elkaar zullen vinden en de opportuniteiten van die samenwerking zullen inzien. Zoals u weet werd er in het Zesde Vlaams Intersectoraal Akkoord gepleit voor een sterkere samenwerking tussen sociale economie en de zorg- en welzijnssector.

Gelet op het brede belang van de proeftuinen over de beleidsdomeinen heen, zal een stuurgroep worden samengesteld om het verloop en de conclusies verder te kunnen opvolgen. De stuurgroep zal bestaan uit vertegenwoordigers van het Departement WVG, WSE, de betrokken kabinetten, werkgevers- en werknemersorganisaties. Aan het einde van de proefperioden zullen de promotoren eindrapporten opleveren waarin de verschillende fasen, de uitgevoerde acties, de gerealiseerde meerwaarde voor de begeleiding en de bredere impact van het project concreet beschreven worden. De goede praktijken kunnen eveneens verspreid worden via de communicatiekanalen van de administraties.

Doorheen het project kan ook nagegaan worden of verdere impulsen of communicatie opportuun zouden zijn.

De voorzitter: Mevrouw Vandromme heeft het woord.

Loes Vandromme (cd&v): Dank u wel, minister, voor uw antwoord. Ik ben in elk geval al benieuwd naar de evaluatie, al was het maar om de 'learned lessons' te kunnen verspreiden. Het zit u in het DNA om bruggen te bouwen en oplossingen te zoeken, en om sociale economie meer dan ooit bekend te maken. Want onbekend is onbemind. Als we echt werk willen maken van een inclusieve samenleving dan is het samenbrengen van sociale en reguliere economie alvast een goed idee.

De praktijkgids waar u het over had, is zeer interessant. Ik herhaal graag mijn vraag die ik in het verleden ook al stelde, minister, om een stap verder te zetten naar het onderwijs toe. Bouw een brug naar onderwijs om ook daar identieke projecten op te zetten. U weet dat ik cijfers gevraagd heb over het aantal mensen die met een beperking aan het werk zijn binnen een onderwijscontext. Dat zijn er echt bitter weinig. Toch zijn er heel wat uitdagingen in het onderwijs die wellicht voor een stuk kunnen worden opgevangen, in het kleuteronderwijs bijvoorbeeld, door mensen die wat verder staan van de reguliere arbeidsmarkt.

Er zijn heel wat goede voorbeelden daarover. Ik heb in het verleden al verwezen naar vzw Konekt die opleidingen geeft en cursussen organiseert voor mensen die verder af staan van de arbeidsmarkt of een beperking hebben. Zo hebben ze bijvoorbeeld een cursus cobegeleider in de kleuterklas. Mij lijkt dat een goed initiatief om op verder te werken. Ik hoor graag of u daartoe bereid bent, nu we al zoveel stappen verder hebben gezet. Daarnaast ben ik ook fan van het idee om die sociale economie ook uit breiden, we kijken uit naar de uitwerking van individueel maatwerk op het terrein. Maar als ik in onderwijsmiddens kom, dan kent men daar niets van, terwijl het echt wel een mogelijkheid kan zijn om ook daar lokaal aan het werk te gaan. Scholen zijn heel nabij en het zijn perfecte basissen die werkgelegenheid kunnen bieden aan mensen die wat verder staan van de arbeidsmarkt. Uw non-verbale communicatie stemt me al tevreden.

Minister Jo Brouns: Dat volstaat. *(Gelach)*

De voorzitter: Wilt u er ook nog iets over zeggen, minister?

Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Ik zal kort zijn. Het is inderdaad een interessante piste die we moeten bekijken. Ik ben een bruggenbouwer. Ik wil wat sociale economie betreft zoveel mogelijk bruggen bouwen tussen alle andere sectoren. Voor mij zou er geen enkele muur mogen zijn tussen het normale economische circuit en de sociale economie. Voor mij bevinden mensen zich hun hele leven in een soort van continuüm, ik ben dus absoluut voorstander van het idee.

In die proeftuinen van vandaag kijken we naar de zorgsector, maar onderwijs zou in de toekomst zeker kunnen worden meegenomen. Ook onderwijs mag nog wat muurtjes rond de scholen – figuurlijk, dan – afbreken, ook voor dit soort initiatieven. Het individueel maatwerk dat door u werd genoemd, is een goede manier om mensen uit de sociale-economieachtergrond te introduceren in het onderwijs. Dat is een goed idee.

De voorzitter: Mevrouw Vandromme heeft het woord.

Loes Vandromme (cd&v): Ik ga terug naar mijn commissie Onderwijs en probeer daar uw collega warm te maken om bruggen te bouwen met sociale economie. Ik zal die vraag daar herhalen om die werelden samen te brengen. Dank u wel voor het enthousiasme.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de analyse van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de stijgende werkdruk – 1610 (2022-2023)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ik heb een korte maar interessante vraag over de stijgende werkdruk. We hebben het hier heel vaak over mensen die uitvallen op het werk, mensen die hun job heel graag doen, hard willen werken om resultaten te halen, maar vaak op een muur botsen omdat het te veel is. Het is een ziekte van deze tijd.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) voerde een nieuwe analyse uit van de cijfers van de meest recente werkbaarheidsmeting, helaas al van 2019. Ze zijn nu bezig met nieuw onderzoek. Veertigduizend bevestigingen zijn de deur uitgegaan. Uit de meting van 2019 blijkt dat bijna vier op de tien werknemers kampen met hoge werkdruk. Dat is een stijging met een vijfde tegenover 2004. Te veel werkstress zorgt voor werknemers die gezondheidsproblemen krijgen, onvoldoende recupereren en minder gemotiveerd zijn. Dat is niet goed voor de werknemers, niet voor de ondernemingen, niet voor onze samenleving en arbeidsmarkt. Daarom is het belangrijk dat ondernemingen een omvattend preventiebeleid uitwerken. Een all-inaanpak op bedrijfsniveau is de beste strategie en de SERV doet in zijn rapport een voorzet voor een effectief werkstresspreventiebeleid. Ik kan me voorstellen dat een van de voorstellen zou luiden: vergader niet van 6 uur 's avonds tot de ochtend of middag nadien. U bent het ongetwijfeld met me eens, minister.

Deze cijfers zijn een belangrijk knipperlicht. Werkbaar werk is nog geen evidentie in verschillende sectoren.

Hebt u kennisgenomen van de werkdrukanalyse? Wat zijn uw bedenkingen en bevindingen?

Op welke manier ondersteunt de Vlaamse overheid bedrijven in hun werkstresspreventiebeleid?

Welke concrete resultaten kunt u al voorleggen op dat vlak?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Collega Annouri, ook ik heb het rapport van de Stichting Innovatie & Arbeid (StIA) over de evolutie van de werkdruk bestudeerd. In Vlaanderen is net als in Europa een trend van een stijgende werkdruk waarneembaar. Dit is een signaal dat we niet mogen negeren. Volgens de wetenschappelijke literatuur heeft werkdruk van alle risicofactoren immers de grootste impact op de werkbaarheid van werknemers.

Eerst en vooral wil ik opmerken dat de cijfers waarover we vandaag spreken, reeds dateren van een meting in 2019. Ze tonen een bepaalde tendens aan, maar we mogen deze vier jaar later niet één-op-één vertalen naar de situatie op de werkvloer vandaag, hoewel ik ervan overtuigd ben dat ze alleen maar zullen toenemen. Een nieuwe meting die dit jaar wordt uitgevoerd, zal meer duidelijkheid bieden.

Hoe dan ook zie ik enkele belangrijke elementen in het onderzoek. In alle deelgroepen bijvoorbeeld naar gender, leeftijd, sector is er een grote groep respondenten die een hoge werkdruk rapporteert. Toch zijn er ook enkele verschillen tussen de doelgroepen. Zo rapporteren vrouwen, directie- en middenkaderfuncties en de financiële sector de meeste werkdruk. Binnen sectoren wordt de grootste stijging opgetekend bij zorg- en onderwijsfuncties. Aan de hand van deze info kunnen we maatregelen en instrumenten gericht naar bepaalde sectoren of doelgroepen brengen.

Het rapport ging ook na hoe ondernemingen een effectief werkstresspreventiebeleid kunnen opstarten. Ze benadrukken hierbij het belang van een risicoanalyse om gerichte acties te kunnen formuleren, een geïntegreerde en langlopende aanpak, draagvlak van het management enzovoort. Dit zijn elementen die deel uitmaken van de werkbaarheidscheque en tonen dus aan dat de focus van het instrument alvast de juiste is.

Collega, u stelde daarnaast ook de vraag hoe de Vlaamse overheid bedrijven ondersteunt in hun werkstresspreventiebeleid. Dit kwam in deze commissie al héél vaak aan bod. Ik verwijs naar een aantal recente vragen: in januari van dit jaar van collega Verbeurgt en andere. Mochten daar nog verdere concrete vragen over zijn, beantwoord ik ze uiteraard graag.

Voor de werkbaarheidscheque 2022 hebben 650 ondernemingen een aanvraag ingediend, ook een stijging met het jaar voordien. Daarnaast werd de interprofessionele stuurgroep rond werkbaar werk in het kader van het Werkgelegenheidsakkoord (WGA) opgestart. Er waren reeds twee bijeenkomsten en het is de bedoeling om nog dit voorjaar de eerste projecten te lanceren. Daarbij zal uiteraard aandacht zijn voor het aanpakken van de werkdruk.

Tot slot hebben ook de sociale partners, bedrijven en sectoren een belangrijke verantwoordelijkheid op het vlak van het beperken van de werkdruk. Ik moedig hen aan om deze verantwoordelijkheid meer dan ooit op te nemen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, dank u wel voor uw antwoord. De werkbaarheidscheques ondersteunen wij zeker, maar ik begin soms ook wel het gevoel te krijgen dat dat een soort silver bullet is, die als antwoord naar voren wordt geschoven op de meest belangrijke vragen. "De werkbaarheidscheques zullen het wel oplossen." U stelt terecht dat de kans zeer groot is dat uit de nieuwe meting die

op dit moment gaande is, zal blijken dat de werkdruk groter is, dat er meer mensen zijn die daar last van hebben en ook dat de werkbaarheid niet per se is gestegen tegenover de jongste meting van 2019. U verwacht dat dit voorjaar de eerste concrete stappen worden gezet of pistes worden uitgerold. Ik heb echter niet goed begrepen waarover dat juist gaat. Kunt u dus even teruggrijpen naar uw antwoord om dat kort toe te lichten?

Wat als uit de volgende meting blijkt dat de werkstress is verhoogd? Ik denk dat u het wel met mij eens bent dat die kans niet ondenkbaar is. Gaat u dan gewoon blijven volhouden dat men de werkbaarheidscheques populairder moet maken, dat men ervoor moet zorgen dat meer mensen daarop kunnen intekenen? Of bent u nu al preventief aan het voorbereiden hoe u daarop extra kunt inzetten, om ervoor te zorgen dat de zeer waarschijnlijke resultaten die op ons af komen, ook meteen zullen worden beantwoord met extra beleidssporen om ervoor te zorgen dat dat wordt opgelost? Dit is immers, ik herhaal het, een van de grootste problemen op onze arbeidsmarkt vandaag de dag.

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Collega, ik denk dat het duidelijk is dat... *(Opmerkingen van Björn Rzoska. Gelach)*

Het is toch belangrijk dat u leert onderhandelen en leert akkoorden maken als u ooit deel wilt zijn van een regering. *(Gelach. Opmerkingen van Björn Rzoska)*

U ziet wat dat doet met een mens. Wat werkbaar werk betreft, daar zijn we hier nog ver van verwijderd.

Heel ernstig nu, want werkbaar werk is inderdaad een uitermate ernstig en heel belangrijk thema. Daarom ook is het een van de vier pijlers van het meest recente werkgelegenheidsakkoord. In de komende jaren zal daar inderdaad meer aandacht naar gaan omdat die problemen toenemen. Ik maak me ook sterk dat elke overheid, elke onderneming daar in de toekomst meer werk van zal maken, daar meer aandacht voor zal hebben.

Ik denk ook niet dat de werkbaarheidscheque het enige zaligmakende instrument is. 650 ondernemingen, dat is op zich misschien niet veel, maar ik ga ervan uit dat dit zich enigszins als een olievlek zal verspreiden. We gaan daar dus wel verder op inzetten. De concrete resultaten, daar heb ik naar verwezen. De interprofessionele stuurgroep rond werkbaar werk is opgestart. Die vond haar oorsprong in het werkgelegenheidsakkoord van afgelopen zomer. Daar zal natuurlijk worden voortgewerkt hierover. Er waren reeds twee bijeenkomsten. Het is de bedoeling om daar nog dit voorjaar de eerste projecten, die dus verder gaan dan puur de cheque, te kunnen lanceren, waarbij er dus ook heel specifiek aandacht zal zijn voor de problematiek van de werkdruk.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Nu begrijp ik het. Minister, dank u wel voor uw antwoord. Het is onmiskenbaar dat wij in deze legislatuur meer discussies hebben over werkbaarheid en werkbaar werk en de stappen die ter zake moeten worden gezet dan in de vorige legislatuur. Ik denk dat dat is omdat het probleem ook gewoon veel acuter is en we zien dat dat een gigantische impact heeft. In onze gesprekken hier hebben we het er heel vaak over dat we mensen moeten toeleiden naar de arbeidsmarkt, maar ik blijf erbij dat het weinig zin heeft om dat te doen als de kans groot is dat ze daarna tegen een muur botsen. Die arbeidsmarkt moet echt gezonder worden, moet meer ontspannen zijn, en dat staat niet haaks op productiviteit. Dat staat niet haaks op ervoor zorgen dat er betere resultaten worden geleverd. Au contraire zelfs, denk ik.

Ik sluit af met een persoonlijke noot. U zei het daarnet, deels gemeend, deels als mop, maar ik denk dat wij als politici daadwerkelijk ook een voorbeeldfunctie hebben. Ik verwijs naar zaken zoals nachtvergaderingen enzovoort. We kunnen politieke discussies voeren over zaken waarover we het niet eens zijn, en dat mogen lange en scherpe discussies zijn, maar ik denk dat dat soort zaken verheerlijken dat als je maar hard genoeg doorgaat, er goede resultaten komen. Dat is niet het geval, au contraire. Ook dat is afgelopen week bewezen, vrees ik. Dat soort verheerlijking van nachtwerk en dat soort dingen om het dan toch maar te doen lukken, dat is symbolisch. Ik denk dat we als politici ook het voorbeeld moeten kunnen geven dat dat niet meer van deze tijd is. Dat wilde ik toch ook gezegd hebben.

Minister Jo Brouns: Ik ben het daar helemaal mee eens.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het 'Jaarrapport - beleidsrapportering Vlaamse opleidingsincentives' – 1582 (2022-2023)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

Robrecht Bothuyne (cd&v): Collega's, we komen bij mijn vraag over het 'Jaarrapport - beleidsrapportering Vlaamse opleidingsincentives'. Dat is een interessant jaarrapport over de Vlaamse opleidingsstimuli waarbij we opmerken dat er een scherpe daling was van het gebruik van de opleidingscheques door corona maar daarna lijkt er ook nauwelijks een herstel te zijn. Wat betreft het Vlaams opleidingsverlof (VOV) lijkt er dan weer wel een stijgende lijn te zijn. Als we kijken naar wie er gebruik van maakt dan zien we dat het gaat om twee derde mannen tussen de 25 en 54 jaar bij een private opleidingsverstrekker en vooral bij een aantal grote tot heel grote bedrijven.

Nieuw in het systeem is het verhaal van 'blended leren', dat komt overgewaaid uit het Angelsaksische wereldje. 33 opleidingen zijn er ondertussen in de opleidingsdatabank geregistreerd voor erkenning voor het opleidingsverlof. Hier blijken dan weer wat problemen te zijn bij de opvolging van de opleiding en de monitoring van de kwaliteit ervan met het oog op attestering.

Tot slot wijst het jaarrapport ook op de interacties en interferenties tussen het federale en het deelstaatsniveau. Uiteraard worden er federaal ook een aantal maatregelen genomen die een impact hebben op het Vlaamse opleidingsbeleid, zoals de verplichte vijf opleidingsdagen die volgend jaar in werking zullen treden voor een groot deel van de Vlaamse werknemers. Daarvoor is een kwaliteitsvol Vlaams opleidingsaanbod natuurlijk bijzonder belangrijk.

Minister, ondanks het feit dat de opleidingscheques het meest bekende instrument zijn in Vlaanderen, is het bereik ervan eerder beperkt. Wat zijn de verklaringen volgens u? Welke oplossingen ziet u om dat bereik te vergroten?

Het VOV zit in stijgende lijn maar is nog te geconcentreerd bij een beperkt aantal bedrijven en een beperkte doelgroep. Kunnen we dat bereik vergroten zowel naar werknemers als naar de aard van de bedrijven? Zijn de problemen met betrekking tot de aanmelding bij het loket van Werk en Sociale Economie (WSE) ondertussen al afgestemd om grotere gebruikers gemakkelijker te helpen? Hoe evalueert u de toevoeging van 'blendend learning' in het VOV met de 33 opleidingen die er op dit moment zijn?

De financiering van het opleidingsbeleid heeft de voorbije jaren een grote structurele verandering ondergaan. We zijn van een aanbodgestuurd naar een vraaggestuurd beleid gegaan. Hoe beoordeelt u dat? Zijn daar bijstellingen voorzien?

Hoe schat u de impact in van de federale maatregel om werknemers vijf individuele opleidingsdagen toe te kennen? Hoe kunnen we daar een kwaliteitsvol Vlaams opleidingsaanbod tegenover zetten?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Collega Bothuyne, de opleidingscheques worden uitgegeven sinds 2003. Vanaf de start kende het instrument een vrij groot succes: tussen 2005 en 2010 waren er meer dan 200.000 aanvragen per schooljaar. Sindsdien is het gebruik ervan sterk gedaald, tot 12.000 aanvragen in het schooljaar 2021-2022. Dat kan voor een groot deel verklaard worden door drie substantiële wijzigingen die intussen zijn aangebracht in het toepassingsgebied.

Ten eerste werd in 2010 het opleidingsaanbod gekoppeld aan het betaald educatief verlof, waardoor het volgen van 'levensbrede' opleidingen met gebruik van opleidingscheques werd beperkt.

Vervolgens werd in 2015 het gebruik verder beperkt tot kort- en middengeschoolden. Beide trendbreuken zorgden telkens voor een halvering van het aantal goedgekeurde aanvragen.

Ten derde kunnen sinds de hervorming van de Vlaamse opleidingsincentives in 2019 enkel nog opleidingen die opgenomen zijn in de opleidingsdatabank Vlaamse opleidingsincentives in aanmerking komen om opleidingscheques te gebruiken. Hierdoor daalde het gebruik van de cheques met nogmaals 40 procent.

Ook daarna zien we een verdere daling, maar voor het schooljaar 2020-2021 heeft ongetwijfeld de coronapandemie impact op de aankopen van de cheques. In het schooljaar 2021-2022 is er voor de eerste keer sinds de hervorming een lichte toename in het aantal uitgegeven opleidingscheques.

Wat betreft het lage gebruik van de opleidingscheques heeft het onderzoek in het kader van het jaarrapport van de Vlaamse opleidingsincentives duidelijk gemaakt dat ondanks het feit dat de onderwijsinstellingen systematisch informatie verspreiden over de opleidingscheques er toch maar 12,5 tot 25 procent van de begunstigten een cheque gebruiken. We onderzoeken momenteel hoe we in de toekomst verdergaan met dit instrument zodat het zo gericht en efficiënt mogelijk kan worden ingezet. Ik kijk hiervoor ook uit naar het advies van de SERV dat heel binnenkort wordt afgeleverd over het jaarrapport.

U stelde ook enkele vragen over het VOV. Ik wil eerst en vooral nogmaals benadrukken dat we zien dat sinds de hervorming van 2019 het aantal werknemers dat van deze maatregel gebruikmaakt, gestegen is met liefst 25 procent. Dat is toch wel een wezenlijke stijging. Uiteraard kan het nog altijd beter voor bepaalde doelgroepen zoals oudere werknemers, vrouwen en kleinere bedrijven. Naast de gebruikelijke informatiekkanalen komt er daarom onder andere in april 2023 een nieuw initiatief om de opleidingsrechten van de werknemers in de kijker te zetten in het kader van de individuele leer- en loopbaanrekening.

Wat betreft het aanpassen van het WSE-loket op grootgebruik is een aparte rapporteringsomgeving gepland voor de zomer van 2023.

Collega, een registratie van een opleiding als 'blended leren' is enkel mogelijk als de opleiding georganiseerd wordt via een weloverwogen combinatie van face-to-face leren en afstandsleren en waarbij de opleidingsverstrekker gebruikmaakt van een 'learning management systeem' (LMS) om het leerproces van de cursisten te evalueren en op te volgen. Als niet aan deze voorwaarden voldaan is, wordt de registratieaanvraag niet aanvaard. Het zijn de opleidingsverstrekkers die oordelen

of ze deze methodiek gebruiken of niet. Vanuit de overheid hebben we de mogelijkheid gecreëerd en zullen we die verder uitdragen naar het veld.

Uit contacten met opleidingsverstrekkers blijkt dat ze vaak een andere definitie van blended leren hanteren: een mix van fysiek en digitaal contactleren, wat voor het Vlaams opleidingsverlof contactleren is en dus geen blended leren. Daarnaast blijkt uit de bevraging van opleidingsverstrekkers dat kleine opleidingsverstrekkers vaak ook niet beschikken over een learning-managementsysteem, wat een drempel is om een opleiding als blended leren te kunnen registreren.

Uiteraard zijn wij voorstander van blended leren. Vanuit de relanceprojecten proberen we dat ook sterk te ondersteunen. We bekijken met de administratie hoe we daar meer ondersteuning kunnen bieden.

De Vlaamse opleidingsincentives zijn altijd zeer vraaggestuurd geweest. Op vraag van de werknemer kan er tijd of geld voor opleiding worden verkregen. Sinds 2019 kunnen werknemers echter gebruikmaken van de hervormde Vlaamse opleidingsincentives. Uit de eerste beleidsmatige evaluatie sinds de hervorming in 2019 blijkt dat de voorlopige balans positief is.

Een van de voornaamste doelstellingen van de hervorming was het meer arbeidsmarktgericht maken van de opleidingen die in aanmerking komen voor de Vlaamse opleidingsincentives en die transparant publiceren in een opleidingsdatabank Vlaamse Opleidingsincentives. Die doelstelling hebben we inmiddels gerealiseerd.

In afwachting van verder onderzoek en het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), zullen we wel reeds een aantal praktische aanpassingen doorvoeren. Die aanpassingen moeten leiden tot een vlotter operationeel proces.

We blijven ondertussen verder inzetten op een vraaggestuurd beleid. Zoals reeds aangegeven, werken we momenteel aan de ontwikkeling van de leer- en loopbaanrekening. Dat wordt een persoonlijke digitale portefeuille met opleidings- en loopbaanincentives, die concreet in beeld moet brengen op welke incentives burgers een beroep kunnen doen om aan competentieversterking en/of loopbaanoriëntering te kunnen doen. Door de opleidings- en loopbaanrechten in de handen van het individu te leggen, willen we mensen stimuleren om eigenaarschap over hun loopbaan op te nemen.

Tot slot, collega, is het ook voor ons nog steeds wat koffiedik kijken wat de impact van de federale maatregel op het Vlaams opleidingsverlof zal zijn. Een belangrijke vraag is of de vijfdagenregeling geïnterpreteerd zal worden als een verplichting voor de werkgever om vijf dagen opleiding te voorzien voor de werknemer, dan wel voor de werknemer. Indien het een verplichting wordt, moeten we goed bekijken of het gebruik van het VOV geen staatssteun is. Het moet sowieso ook passen binnen de contouren van de 125 uur per jaar.

Het antwoord op beide vragen heeft belangrijke implicaties voor het gebruik van het Vlaams opleidingsverlof. Mijn kabinet staat in nauw contact met het kabinet van minister Dermagne om die zaken helder te krijgen. Ik zal erover waken dat er geen regelgeving afgeklopt wordt zonder de betrokkenheid van de gewesten en gemeenschappen. Maar laat het duidelijk zijn, collega: elk initiatief dat opleiding en levenslang leren stimuleert, moeten we toejuichen en met een open blik bekijken.

Robrecht Bothuyne (cd&v): Dank u wel. Daar kunnen we ons alleen maar bij aansluiten, toch zeker bij die open blik.

Ik heb nog twee vragen naar timing. Wanneer wordt het advies van de SERV verwacht? Wat gaan we daar concreet mee doen? Wat verwacht u daar concreet van?

En wat is de concrete timing van de leer- en loopbaanrekening? Dat is misschien een belangrijk momentum om het tanende succes van de opleidingscheques om te zetten in een groter succes van financiële ondersteuning via die leer- en loopbaanrekening. Het is belangrijk om die goed in de markt te zetten.

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: We verwachten het advies nog voor Pasen, collega. Dat zal een aantal praktische aanpassingen voorstellen, bijvoorbeeld het vervroegen van de referentieperiode, en allemaal aanpassingen die van dezelfde orde zullen zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Björn Rzoska aan Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het Welvaartsfonds in het kader van het relancebeleid – 1603 (2022-2023)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, collega Bothuyne, in het kader van de economische relance na corona is door de regering toen een nieuw investeringsinstrument in het leven geroepen: het Welvaartsfonds, met als initieel doel om een antwoord te bieden op de solvabiliteitsproblemen waarmee Vlaamse bedrijven worden geconfronteerd, door te werken met kapitaalparticipaties en achtergestelde leningen met een looptijd van minstens vier jaar – dat alles, zoals werd aangekondigd, in cofinanciering met private investeerders.

Voor de opstart werd een bedrag van 240 miljoen euro voorzien via een kapitaalverhoging bij de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), en dan verwijs ik uiteraard naar de regeringsbeslissing van 29 januari 2021. De bedoeling was om daarnaast de private markt te betrekken, waarbij institutionele en particuliere investeerders kunnen participeren tegen een marktconform, aantrekkelijk rendement om het fonds op die manier te laten groeien tot een totaal volume van 500 miljoen euro.

Uit de meest recente voortgangsrapportering voor Vlaamse Veerkracht leren we dat er per 31 maart 2022 in totaal 98 investeringsdossiers werden geanalyseerd voor een totaalbedrag van 607 miljoen euro, en dat er toen één dossier finaal was goedgekeurd. In diezelfde rapportering werd het actiepunt – en ik citeer letterlijk – “opschalen fonds met institutionele investeerders” beoordeeld als “voorlopig gerealiseerd”; de nood aan verdere opschaling “zou op dat moment bekeken worden”, volgens het rapport. Het rapport vermeldt een bedrag van 245 miljoen euro voor uitvoering van het vastleggingskrediet (VAK), de kapitaalverhoging waarvan hierboven al sprake, en 85 miljoen euro voor uitvoering in VEK-middelen (vereffeningskrediet).

Ik heb daarbij een vijftal vragen.

Op de website van het fonds staat een lijst van 41 institutionele investeringspartners, waaronder ook de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij (FPIM). Is deze lijst actueel? Wat is het totale volume aan middelen dat ondertussen bij deze partners werd opgehaald?

Ten tweede, initieel was de bedoeling om het fonds in de zogenaamde fase open te stellen voor particulieren. De regering wilde het fonds voor hen aantrekkelijk maken via een fiscaal voordeel en een voordelige successieregeling voor aandelen. Momenteel vermeldt de website op geen enkele manier mogelijkheden voor particuliere

beleggers. Wil de Vlaamse Regering nog steeds particuliere beleggers aantrekken, minister? Zo ja, wat is dan de tijdslijn voor fase 3?

Ten derde, hoeveel dossiers zijn er ondertussen geanalyseerd, en hoeveel realisaties zijn er? Ik heb de website deze morgen nog eens gecheckt en net zoals een paar weken geleden vermeldt de website op dit moment vier projecten: Mylène, Fietsen Wildiers, GIMBER en Remotec.

Ten vierde, wat is de huidige stand van zaken qua uitvoering VEK voor wat betreft de component publieke middelen, en wat is de VEK-kalender?

Tot slot, in de voortgangsrapportering wordt gezegd dat de uitbreiding van de scope van het fonds naar de impact van diverse externe crisissen nog in uitwerking is. Wat wordt hier precies mee bedoeld en wat is de stand van zaken? Hoe profileert en positioneert u het Welvaartsfonds dat oorspronkelijk in het leven werd geroepen als zuiver crisis- en relance-instrument, tegenover PMV en de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv)? Tot daar, voorzitter, mijn vragen.

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Het Welvaartsfonds heeft met deze 41 partners een charter voor samenwerking kunnen afsluiten. Deze partijen zijn niet dezelfde als de investeerders in het Welvaartsfonds. Het Welvaartsfonds is opgericht in 2021 door PMV, samen met AG Insurance, Baloise Belgium, Belfius Insurance, BNP Paribas, Ethias, KBC, Allianz, FPIM/Relaunch for the Future en P&V. In totaal werd zo'n 205 miljoen euro opgehaald via deze laatste organisaties waarvan de meerderheid private middelen.

Het investeringsmemorandum van het Welvaartsfonds voorziet in een type van investeringen met een aanzienlijk risicovol profiel. MiFID II (Markets in Financial Instruments Directive) bepaalt evenwel dat dergelijk type van risicovolle investeringen niet aangeboden mag worden aan de gewone particuliere beleggers, anders wordt het fonds onderworpen aan zware procedures en regulatoire toezichten. Bij die aankondiging van het Welvaartsfonds werd daar geen rekening mee gehouden, maar in de loop van de kapitaalophaling en in overleg met de verschillende stakeholders werd dit obstakel al duidelijk.

Daarom, en ook aangezien het fonds voldoende middelen heeft kunnen ophalen bij institutionele investeerders, werd beslist om niet te starten met de derde fase. MiFID is een Europese beleggingsrichtlijn die staat voor Markets in Financial Instruments Directive. Er is een aanpassing ingevoerd in 2018 in de Belgische wetgeving en geïmplementeerd in augustus vorig jaar. Het Welvaartsfonds heeft intussen vijf investeringen gedaan. Binnenkort zal de volledige portefeuille van het Welvaartsfonds ook online op de website raadpleegbaar zijn.

Sinds de start zijn er meer dan honderd dossiers geanalyseerd. Een deel van deze bedrijven heeft een andere financiering gevonden waardoor het Welvaartsfonds geen rol kan of hoeft te spelen. Een aantal dossiers beantwoordt niet aan de voorwaarden. Momenteel zijn er nog meer dan twintig dossiers in behandeling.

Wat de huidige stand qua uitvoering betreft, bestaat het Welvaartsfonds voor het merendeel uit private middelen. PMV neemt 80 van de 205 miljoen euro voor zijn rekening. Deze middelen komen van de balans van PMV, en er is geen specifieke kapitaalopvraging bij de Vlaamse overheid voor nodig of voorzien. De middelen voor het Welvaartsfonds worden twee keer per jaar bij de investeerders opgevraagd via een 'capital call', naargelang de noden voor effectieve investeringen. De uitbreiding naar andere crisissen werd intussen goedgekeurd door de investeerders van het fonds en ook doorgevoerd. Het Welvaartsfonds blijft met deze verruiming van de scope binnen de geest van de oorspronkelijke finaliteit en is zo complementair aan het bestaande aanbod van PMV en de andere marktpartijen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, uw antwoord ontgoocht mij in zekere zin en ik zal u zeggen waarom. Het heeft niets met u te maken maar wel met de manier waarop het Welvaartsfonds indertijd met veel bombarie is aangekondigd door uw voorganger. Toen werd het voorgesteld als een heel belangrijk fonds in het kader van die relance. Toen is er echt wel de nadruk op gelegd dat wat de particulieren betreft, die fase 3, het opstellen, eigenlijk essentieel was om de bedrijven door de coronacrisis te trekken. Vandaag stel ik eigenlijk vast dat die fase 3 niet meer uitgevoerd gaat worden, zoals u zegt, en dat er op dit moment vijf dossiers zijn goedgekeurd. Er staan er al vier maanden te blinken op die website van het Welvaartsfonds.

Die website van het Welvaartsfonds boezemt mij heel weinig vertrouwen in. Men is daar blijkbaar toch niet alert want volgens die website is nog altijd mevrouw Hilde Crevits minister van Economie. U bent nu toch al enige tijd in het veld of u staat er toch al enige tijd.

Ik vraag mij dus eigenlijk af wat de meerwaarde nog is van dit Welvaartsfonds, zeker als je gaat kijken ten opzichte van andere initiatieven die bijvoorbeeld binnen PMV of bij Gimv zijn genomen. Wat is nu nog de expliciete opdracht van dat Welvaartsfonds? Ik zie het niet meer. Het lijkt mij de zoveelste 'boîte' die gecreëerd is met heel hoge ambities maar die het, wat mij betreft, duidelijk niet kan waarmaken.

Het verwondert mij omdat zeker vanuit dit parlement, vanuit verschillende fracties, bijvoorbeeld over PMV toch regelmatig kritische vragen worden gesteld zoals die of we niet te veel aan het versnipperen zijn. Nu zitten we met een fonds waarvan voor mij de investeringsstrategie totaal onduidelijk is geworden. Toen is het voorgesteld als zijnde een manier om door die particuliere middelen mensen ook echt de kans te geven om te participeren. Dat gebeurt nu niet meer. Wat is dan nog de meerwaarde van dit fonds ten opzichte van andere initiatieven binnen de investeringsvehikels van de Vlaamse overheid?

De voorzitter: Minister Brouns heeft het woord.

Minister Jo Brouns: Ter verduidelijking, de verruiming naar de particuliere belegger is niet geheel uitgesloten maar zou, rekening houdend met de bankregels, een totaal andere aanpak vergen, zoals ik begrepen heb. Er is ook, gezien de instroom van dossiers, voorlopig geen intentie om zich rechtstreeks tot particulieren te richten. Ik begrijp dat een uitbreiding naar particulieren dus een heel andere aanpak zou vergen en er is ook geen nood op dit ogenblik aan bijkomend kapitaal zoals gemeld wordt.

PMV heeft een minderheidsaandeel in het Welvaartsfonds maar die opdracht blijft wel gelijk. Men meldt mij dat er een reële dossierstroom is van een honderdtal dossiers. Wat Gimv betreft, is het minderheidsaandeel niet beperkt tot Vlaanderen en is het ook niet echt vergelijkbaar. De meerwaarde ten opzichte van het aanbod van PMV zijn de private middelen die daarbij betrokken worden.

Ik weet niet of ik daarmee alles heb beantwoord. De website mag natuurlijk worden geüpdatet na een maand of tien. Daar ben ik het met u over eens. Ik denk dat het Welvaartsfonds in de huidige crisis misschien toch nog wel zijn rol kan spelen om de solvabiliteit van Vlaamse kmo's en groeiondernemingen nog te versterken. Dat is althans nog altijd de ambitie. Ik ga ervan uit dat binnenkort alles geüpdatet wordt en dat de volledige portefeuille ook zichtbaar wordt op de website.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, dank u wel voor uw bijkomende antwoorden, maar het overtuigt me niet helemaal. Ik vind dat we altijd moeten opletten met het

creëren van extra instrumenten. Het leek toen een goed idee maar uit uw antwoorden voel ik dat we toch op een punt aan het komen zijn waarbij je je kunt afvragen wat de meerwaarde is van zo'n Welvaartsfonds, zeker als ik het vergelijk met wat binnen PMV en Gimv nu al gebeurt. Ik denk dat het dan misschien toch wel zaak is om dit even tegen het licht te houden en misschien een extra opgerichte structuur te schrappen op het moment dat ze, in mijn ogen, te weinig meerwaarde heeft.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.